

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]

end de gjorde ved første Behandling. Jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om de enkelte Underændringsforslag.

Det første Underændringsforslag gaar ud paa, at i Flertallets Ændringsforslag til § 1 stryges Ordene „og Udlevering“. Jeg tror, at det konservative Parti uden at gøre Vold paa noget som helst uden videre kunde stryge dette Underændringsforslag, for hvad enten det vedtages eller forkastes, betyder det intet som hest. Man maa vel huske paa, at dette Lovforslag er et Ændringsforslag til Loven om Serum instituttet, og i denne Lovs § 5 staar alt, hvad der behøves om Udlevering. Der staar i § 5:

„Justitsministeriet bemyndiges til at fastsætte, hvorledes og til hvilken Pris de paa Serum instituttet fremstillede Præparater skulle udleveres“.

saa selv om det nævnte Underændringsforslag vedtages, kan Udlevering dog finde Sted paa den Maade og til den Pris, Ministeriet ønsker.

Det andet Underændringsforslag lyder:

„Kontrol med organoterapeutiske Præparater og Stoffer, som kræver biologiske Undersøgelser, henlægges under Sundhedsstyrelsen“.

Jeg for mit Vedkommende kan meget godt komplimentere de Konservative for denne Ændring. At denne Kontrol henlægges under Sundhedsstyrelsen, har jeg netop tænkt vilde blive Følgen af dette Lovforslag. Men naar jeg mener, at Underændringsforslaget kan bortfalde, er det, fordi denne selvfølgelig Ting kan gøres rent administrativt; det behøver slet ikke at staa i Lovforslaget.

Om det tredje Underændringsforslag kan vi sikkert blive enige om, at 9/10 af det dækker ganske Flertallets Ændringsforslag under Nr. 4. Der staar midt i det en enkelt Linie, som adskiller det fra Flertallets, idet der staar, at Serum instituttet kan ikke optage Produktionen af et Præparat, for saa vidt som der er gjort Skridt til at optage en Fabrikation deraf andesteds, medmindre o. s. v. Ikke alene af rent reelle Grunde synes jeg, det vil være klogt at udelade dette, men ogsaa rent formelt mener jeg, det bør udelades. Thi hvorledes skal Sundhedsstyrelsen skønne over, om Prisen ligger i et uheldigt Niveau, naar det kun er paatænkt at optage en Fabrikation; Sundhedsstyrelsen maa da have en Pris at holde sig til for at skønne, at det er et urimeligt højt Niveau. Der er derfor i Virkeligheden ingen som helst

dybere Mening i denne lille Adskillelse fra Flertallets Ændringsforslag.

Paa et Punkt endnu adskiller dette Mindretallets Underændringsforslag sig fra Flertallets. I det sidste Stykke staar der:

„For Præparater, der er af livsvigtig Karakter, og som kræver stadig Anvendelse, kan Sundhedsministeren ved kongelig Resolution fastsætte den Godtgørelse, der tilkommer Apotekerne for Udleveringen.“

Jeg skal om denne Tilføjelse sige to Ting. Først vedrørende det rent formelle: hvis det konservative Mindretal vil drøfte dette med en dygtig Jurist, vil de se, at der er en formel Fejl i dette Forslag, for Sundhedsministeren kan ikke fastsætte en Godtgørelse ved kgl. Resolution. Det er noget, der nærmer sig til Majestætsforbrydelse, hvis han vil gøre noget saadant. Men dertil kommer, at denne Tilføjelse i Virkeligheden er fuldkommen overflødig, for Ministeren kan i Henhold til Apotekerloven naar som helst fastsætte den Godtgørelse, det drejer sig om. Saa uden at gøre nogen som helst Ændring i det hele kunde det ærede Mindretal meget godt stryge den Passus. Naar det ærede Mindretal saaledes ser, at de faa Underændringsforslag, de har stillet til Flertallets Ændringsforslag, enten er betydningsløse eller højst vanskelige at have med at gøre, tror jeg, at det ærede Mindretal uden at gøre Vold paa noget som helst ved tredje Behandling kunde stemme for Flertallets Forslag. Og jeg vil i høj Grad ønske, at Mindretallet vil gøre dette. Thi naar vi tænker paa Udgangspunktet, det, der har foranlediget Lovforslaget, forekommer det mig, at det vilde være særdeles tiltalende, om man her paa Rigsdagen kunde være fuldt enig om at udnytte den — skal jeg sige glimrende Opdagelse, der er gjort paa Medicinens Omraade, paa en saadan Maade, at man saa, at ogsaa Politikere fuldt ud forstod Betydningen af denne Opdagelse.

Til det ærede Mindretal, Fru Elna Munch, skal jeg blot tillade mig at sige, at jeg kan godt helt gaa bort fra knubbede Ord; det forekommer mig, at denne Sag er af saa stor og omfattende Betydning, at vi helt kan se bort fra det og gaa over til det rent saglige. Jeg tror, det ærede Medlem vil være enig, ja det ærede Medlem er i Virkeligheden enig med Flertallet i det meste af, hvad dette siger i sit Ændringsforslag under Nr. 4; det er Ord til andet trykt i det ærede Medlems Ændringsforslags 1ste Stykke. Det ærede Medlem har blot to Tilføjelser, og det er